

הוכן מתוכנת תורת אמת, מותר להפיץ בכפוף לתנאי רשיון - [CC BY-NC-SA 2.5](#) אסור בשימוש מסחרי

וספרי ויקיטקסט תחת רשיון [GNU Free Doc. License](#) (c) ל' ר' פנחס ראובן שליט"א

משנה - מעשרות

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#) [משנה ח](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#) [משנה ח](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#) [משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#) [משנה ח](#)

פרק א - משנה א

כָּל אֲמָרוֹ בְּמַעֲשָׂרוֹת, כָּל שֶׁהוּא אֵכֶל, וְנִשְׁמָר, וְגִדּוּלּוֹ מִן הָאָרֶץ, חַיֵּב בְּמַעֲשָׂרוֹת. וְעוֹד כָּל אַחַר אֲמָרוֹ, כָּל שֶׁתְּחַלְתּוּ אֵכֶל וְסוּפוֹ אֵכֶל, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא שׁוֹמְרוֹ לְהוֹסִיף אֵכֶל, חַיֵּב קָטָן וְגָדוֹל. וְכָל שֶׁאֵין תְּחַלְתּוֹ אֵכֶל אֲבָל סוּפוֹ אֵכֶל, אֵינוֹ חַיֵּב עַד שְׂיַעֲשֶׂה אֵכֶל:

פרק א - משנה ב

מֵאִימְתֵי הַפְּרוֹת חַיְבוֹת **(ב)** בְּמַעֲשָׂרוֹת. הַתְּאֵנִים, מְשִׁיבֵיחִילוֹ. הָעֲנָבִים וְהָאֲבִשִׁים, מְשִׁהֲבֵאִישׁוֹ. הָאוֹג וְהַתּוֹתִים, מְשִׁיֵּאֲדִימוֹ. וְכָל הָאֲדָמִים, מְשִׁיֵּאֲדִימוֹ. הָרְמוֹנִים, מְשִׁיֵּמְסוֹ. הַתְּמָרִים, מְשִׁיֵּטִילוֹ שְׂאֵר. הָאֲפְרִסְקִים, מְשִׁיֵּטִילוֹ גִידִים. הָאֶגְזִים, מְשִׁיַּעֲשׂוּ מְגוּרָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָאֶגְזִים וְהַשְּׂקָדִים, מְשִׁיַּעֲשׂוּ מְשִׁיַּעֲשׂוֹ קִלְפָּה:

פרק א - משנה ג

הַחֲרוֹבִין, מְשִׁיֵּנְקָדוֹ. וְכָל הַשְּׁחוּרִים, מְשִׁיֵּנְקָדוֹ. הָאֶגְסִים וְהַקֶּרְסָטוּמְלִין וְהַפְּרִישִׁין וְהָעֶזְרָדִים, מְשִׁיֵּקְרָחוֹ. וְכָל הַלְּבָנִים, מְשִׁיֵּקְרָחוֹ. הַתְּלָתָן, מְשִׁיַּתְצַמַּח. הַתְּבוּאָה וְהַזֵּיתִים, מְשִׁיֵּכְנִיסוֹ שְׁלִישׁ:

פרק א - משנה ד

וּבִיָּרֵק, הַקְּשׁוּאִין וְהַדְּלוּעִים וְהָאֲבִטִיחִים וְהַמְּלֶכְפָּוֹנוֹת, הַתְּפוּחִים וְהָאֲתְרוּגִין, חַיֵּבִים גְּדוּלִים וְקִטְנִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר אֶת הָאֲתְרוּגִים בְּקִטְנוֹ. הַחַיֵּב בַּשְּׂקָדִים הַמְּרִים, פְּטוּר בַּמְּתוּקִים, הַחַיֵּב בַּמְּתוּקִים, פְּטוּר

פרק א - משנה ה

איזהו גרנן למעשרות. הקשואים והדלועים, משִׁיפְקִסוּ. ואם אינו מִפְקִס, משִׁיעֵמִיד עֲרָמָה. אֲבֵטִיחַ, מְשִׁישֶׁלֶק. ואם אינו מְשִׁלֵּק, עד שִׁיעֵשָׁה מְקַצָּה. יָרֵק הַנְּאָגָד, מְשִׁיאָגָד. אם אינו אוֹגֵד, עד שִׁימְלֵא אֶת הַכֶּלִי. ואם אינו מְמַלֵּא אֶת הַכֶּלִי, עד שִׁילְקֹט כָּל צָרְפוֹ. כִּלְכָּלָה, עד שִׁיחַפֶּה {ד}. ואם אינו מְחַפֶּה, עד שִׁימְלֵא אֶת הַכֶּלִי. ואם אינו מְמַלֵּא אֶת הַכֶּלִי, עד שִׁילְקֹט כָּל צָרְפוֹ. בְּמָה דְבָרִים אָמוּרִים, בְּמוֹלִיךְ לְשׁוּק. אֲבָל בְּמוֹלִיךְ לְבֵיתוֹ, אוֹכֵל מֵהֶם עֲרָאֵי עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְבֵיתוֹ:

פרק א - משנה ו

הַפֶּרֶד וְהַצְמוּקִין {ה} וְהַחֲרוּבִין, מְשִׁיעֵמִיד {ו} עֲרָמָה. הַבְּצָלִים, מְשִׁיפְקִל. ואם אינו מְפִקֵל, מְשִׁיעֵמִיד עֲרָמָה. הַתְּבוּאָה, מְשִׁימְרַח. ואם אינו מְמַרַח, עד שִׁיעֵמִיד עֲרָמָה. הַקִּטְנִיּוֹת, מְשִׁיכְבֵּר. ואם אינו כּוֹבֵר, עד שִׁימְרַח. אֵף עַל פִּי שְׁמַרְחַת, נוֹטֵל מִן הַקִּטְעִים וּמִן הַצְּדָדִים וּמִמָּה שֶׁבְּתוֹךְ הַתְּבֹן, וְאוֹכֵל:

פרק א - משנה ז

הַיֵּין, מְשִׁיקְפָה. אֵף עַל פִּי שֶׁקְפָה, קוֹלֵט מִן הַגַּת הָעֲלִינָה וּמִן הַצְּנוּר, וְשׁוֹתָהּ. הַשָּׁמֶן, מְשִׁירֵד לְעוֹקָה. אֵף עַל פִּי שֶׁיֵּרֵד, נוֹטֵל מִן הָעֵקֶל וּמִבֵּין הַמָּמֶל וּמִבֵּין הַפְּצִים, וְנוֹתֵן לַחֲמָטָה וְלַתְּמַחוּי, אֲבָל לֹא יִתֵּן לְקִדְרָה וְלַלְפָס כְּשֶׁהוּא רוֹתְחִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְכָל הוּא נוֹתֵן, חוּץ מִדְּבַר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חֲמֵץ וְצִיר:

פרק א - משנה ח

העגול, משִׁיחֵ לִיקָנוּ. מְחַלְקִים בְּתֵאֲנִים וּבַעֲנָבִים שֶׁל טָבֵל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹסֵר. הַמְחַלֵּק בַּעֲנָבִים, לֹא הִכְשֵׁר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הִכְשֵׁר. הַגְּרוּגְרוֹת, מְשִׁידוֹשׁ. וּמְגוּרָה {ט} מְשִׁיעֵגֵל. הִיא דָּשׁ בְּחֶבֶת וּמַעֲגֵל בְּמְגוּרָה, נִשְׁבְּרָה הַחֶבֶת וְנִפְתְּחָה הַמְגוּרָה, לֹא יֵאָכֵל מֵהֶם עָרָאִי. רַבִּי יוֹסִי מִתִּיר:

פרק ב

פרק ב - משנה א

הִיא עוֹבֵר בְּשׁוּק וְאָמַר, טָלוּ לָכֶם תֵּאֲנִים, אוֹכְלִין וּפְטוּרִין. לְפִיכָדְ אִם הִכְנִיסוּ לְבִתְיָהֶם, מְתַקְנִים וְדָאִי. טָלוּ וְהִכְנִיסוּ לְבִתְיָכֶם {ב}, לֹא יֵאָכֵלוּ מֵהֶם עָרָאִי. לְפִיכָדְ אִם הִכְנִיסוּ לְבִתְיָהֶם, אֵינָם מְתַקְנִים אֶלָּא דְמָאִי:

פרק ב - משנה ב

הָיוּ יוֹשְׁבֵין בְּשַׁעַר אוֹ בְּחֲנוּת, וְאָמַר, טָלוּ לָכֶם תֵּאֲנִים, אוֹכְלִין וּפְטוּרִין, וּבַעַל הַשַּׁעַר וּבַעַל הַחֲנוּת חֲבִין. רַבִּי יְהוּדָה פּוֹטֵר, עַד שֶׁיִּחְזִיר אֶת פָּנָיו, אוֹ עַד שֶׁיִּשְׁנֶה מְקוֹם שִׁיבְתוֹ:

פרק ב - משנה ג

הַמַּעֲלָה פְּרוֹת מִן הַגָּלִיל לַיהוּדָה, או עולה לירושלים, אוכל מהם עד שהוא מגיע למקום שהוא הולך, וכן ביהודה. רבי מאיר אומר, עד שהוא מגיע למקום השביתה. והרוכלין המחזרין בעירות, אוכלים עד שמגיעים למקום הלינה. רבי יהודה אומר, הבית הראשון [ו] הוא ביתו:

פרק ב - משנה ד

פְּרוֹת שֶׁתָּרַמְן עַד שֶׁלֹּא נִגְמְרָה מְלֹאכְתּוֹ, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹסֵר מְלֹאכֵל מֵהֶם אֶרְאִי. וְחֻכְמִים מִתִּירִין, חוץ מכלפלת תאנים. כלפלת תאנים שתראה, רבי שמעון מתיר, וחכמים אוסרין [ז]:

פרק ב - משנה ה

הַאוֹמֵר לְחֻבְרוֹ, הִילֵךְ אֶסֶר זֶה וְתֵן לִי בֹ חֶמֶשׁ תְּאֲנִים, לֹא יֹאכֵל עַד שֶׁיַּעֲשֶׂר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אוֹכֵל אַחַת אַחַת, פָּטוּר, וְאִם צָרֶף, חֵיב. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֶׂה בְּגִנַּת וְרָדִים שֶׁהִיְתָה בִירוּשָׁלַיִם, וְהָיוּ תְּאֲנִים נִמְכָּרוֹת מִשְׁלֵשׁ וּמֵאַרְבַּע בְּאֶסֶר, וְלֹא הִפְרֵשׁ מִמֶּנָּה תְּרוּמָה וּמַעֲשֶׂר מֵעוֹלָם:

פרק ב - משנה ו

הַאוֹמֵר לְחֻבְרוֹ, הִילֵךְ אֶסֶר זֶה בְּעֶשֶׂר תְּאֲנִים שְׁאֵבֵר לִי, בּוֹרֵר וְאוֹכֵל. בְּאֶשְׁכּוֹל שְׁאֵבֵר לִי, מְגֻרְגֵר וְאוֹכֵל [ט]. בְּרֵמוֹן שְׁאֵבֵר לִי, פּוֹרֵט וְאוֹכֵל. בְּאֶבְטִיחַ שְׁאֵבֵר לִי, סוֹפֵת וְאוֹכֵל. אֲבָל אִם אָמַר לוֹ בְּעֶשְׂרִים תְּאֲנִים אֵלוֹ, בְּשָׁנֵי אֶשְׁכּוֹלוֹת אֵלוֹ, בְּשָׁנֵי רְמוֹנִים אֵלוֹ, בְּשָׁנֵי אֶבְטִיחִים אֵלוֹ, אוֹכֵל כְּדָרְפוֹ וּפָטוּר, מִפְּנֵי שֶׁקָּנָה בְּמַחְבֵּר לְקַרְקַע [י]:

פרק ב - משנה ז

השׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֵל לְקָצוֹת עִמּוֹ בְּתַאנִּים, אָמַר לוֹ עַל מְנַת שְׂאוּכַל תַּאֲנִים, אוֹכַל וּפְטוֹר. עַל מְנַת שְׂאוּכַל אָנִי וּבְנֵי בֵיתִי, אוֹ שְׂאוּכַל בְּנֵי בֶשְׂכָרִי {יא}, הוּא אוֹכַל וּפְטוֹר, וּבְנֵי אוֹכַל וְחַיֵּב. עַל מְנַת שְׂאוּכַל בְּשַׁעַת הַקְּצִיעָה וְלֹאֲחֵר הַקְּצִיעָה, בְּשַׁעַת הַקְּצִיעָה אוֹכַל וּפְטוֹר, וְלֹאֲחֵר הַקְּצִיעָה אוֹכַל וְחַיֵּב {יב}, שְׂאִינוֹ אוֹכַל מִן הַתּוֹרָה. זֶה הַכֶּלֶל, הָאוֹכַל מִן הַתּוֹרָה, פְּטוֹר, וְשְׂאִינוֹ אוֹכַל מִן הַתּוֹרָה, חַיֵּב:

פרק ב - משנה ח

הָיָה עוֹשֶׂה בְּלִבְסִים {יג}, לֹא יֹאכַל בְּבָנוֹת שְׂבַע. בְּבָנוֹת שְׂבַע, לֹא יֹאכַל בְּלִבְסִים. אָבֵל מוֹנֵעַ הוּא אֶת עַצְמוֹ עַד שְׂפִמְגִיעַ לְמָקוֹם הַיְּפוֹת וְאוֹכַל. הַמַּחְלִיף עִם חֵבְרוֹ, זֶה לְאָכַל וְזֶה לְאָכַל, זֶה לְקָצוֹת וְזֶה לְקָצוֹת, זֶה לְאָכַל וְזֶה לְקָצוֹת, חַיֵּב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הַמַּחְלִיף לְאָכַל, חַיֵּב, וְלְקָצוֹת, פְּטוֹר:

פרק ג

פרק ג - משנה א

הַמַּעֲבִיר תַּאֲנִים בְּחֻצְרוֹ לְקָצוֹת, בְּנֵי וּבְנֵי בֵיתוֹ {א} אוֹכְלִין וּפְטוֹרִין. הַפּוֹעֵלִים שְׂעֵמוֹ, בְּזִמְן שְׂאִין לָהֶם עָלָיו מְזוֹנוֹת, אוֹכְלִין {ב} וּפְטוֹרִין. אָבֵל אִם יֵשׁ לָהֶם עָלָיו מְזוֹנוֹת, הָרִי אֵלָיו לֹא יֹאכְלוּ:

פרק ג - משנה ב

המוציא פועלו לשדה, בזמן שאין להם עליו מזונות, אוכלין ופטורין. ואם יש להם עליו מזונות, אוכלין אחת אחת {ז} מן התאנה, אבל לא מן הסל ולא מן הקפה {ח} ולא מן המקצה {ט}:

פרק ג - משנה ג

השוכר את הפועל לעשות בזיתים, אמר לו על מנת לאכל זיתים, אוכל אחד אחד ופטור. ואם צרף, חיב. לנכש בבצלים, אמר לו על מנת לאכל ירק, מקרטם {י} עלה עלה {יא} ואוכל. ואם צרף, חיב:

פרק ג - משנה ד

מצא קציצות {יב} בדרך, אפלו בצד שדה קציצות, וכן תאנה שהיא נוטה על דרך, ומצא תחתיה תאנים, מתרות משום גזל {יד} ופטורות מן המעשרות. ובזיתים ובחרובים, חיבים. מצא גרוגרות, אם דרסו {טז} רוב בני אדם, חיב, ואם לאו, פטור {יח}. מצא פלחי דבלה, חיב, שידוע שהן מדבר גמור. והחרובין, עד שלא כנסו לראש הגג, מוריד מהם לבהמה, פטור, מפני שהוא מחזיר {כ} את המותר:

פרק ג - משנה ה

איזו היא חצר שהיא חיבת במעשרות, רבי ישמעאל אומר, חצר הצורית, שהכלים נשמרים בתוכה. רבי עקיבא אומר, כל שאחד פותח ואחד נועל, פטורה. רבי נחמיה אומר, כל שאין אדם בוש מלאכל בתוכה, חיבת. רבי

יוסי אומר, כל שנכנס לך ואין אומר מה אתה מבקש, פטורה. רבי יהודה אומר, שני חצרות זו לפניו מזו, הפנימית חייבת, והחיצונה פטורה:

פרק ג - משנה ו

הגנות פטורין, אף על פי שהם של חצר החיבת. בית שער, אכסדרה ומרפסת, הרי אלו כחצר, אם חיבת, חיבין, ואם פטורה, פטורין:

פרק ג - משנה ז

הצריפין והברגנין והאלקטיות, פטורין. ספת גנוסר, אף על פי שיש בו רחים ותרגולים, פטורה. ספת היוצרים, הפנימית חייבת, והחיצונה פטורה. רבי יוסי אומר, כל שאינה דירת החמה ודירת הגשמים, פטורה **[כא]**. ספת החג ברחג, רבי יהודה מחיב, וחכמים פוטרין:

פרק ג - משנה ח

תאנה שהיא עומדת בחצר, אוכל אחת אחת ופטור. ואם צרף, חיב. רבי שמעון אומר, אחת בימינו ואחת בשמאלו ואחת בפיו. עלה לראשה, ממלא חיקו ואוכל:

פרק ג - משנה ט

גפן שהיא נטועה בחצר, נוטל את כל האשכול. וכן ברמון, וכן באבטיח, דברי רבי טרפון **[כג]**. רבי עקיבא אומר, מגרגר באשכולות, ופורט ברמון,

וְסוֹפֵת בְּאַבְטִיחַ. כִּסְבֵּר שֶׁהִיא זְרוּעָה בְּחֶצֶר, מְקַרְטֵם עָלָה עָלָה וְאוֹכֵל. וְאִם צָרֵף, חֵיב. הַסָּאָה וְהָאֵזוּב וְהַקּוֹרְנִית שֶׁבְּחֶצֶר {כד}, אִם הָיוּ נִשְׁמָרִים, חֵיבִין:

פרק ג - משנה י

תְּאֵנָה שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בְּחֶצֶר וְנוֹטָה לְגִנָּה {כה}, אוֹכֵל כְּדָרְכוֹ וּפְטוּר. עוֹמֶדֶת בְּגִנָּה וְנוֹטָה לְחֶצֶר, אוֹכֵל אַחַת אַחַת, פְּטוּר. וְאִם צָרֵף, חֵיב. עוֹמֶדֶת בְּאֶרֶץ וְנוֹטָה לְחוּצָה לְאֶרֶץ, בְּחוּצָה לְאֶרֶץ וְנוֹטָה לְאֶרֶץ, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחַר הָעֵקֶר. וּבְבִתֵּי עָרֵי חוּמָה, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחַר הָעֵקֶר. וּבְעָרֵי מְקָלֵט, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחַר הַנּוֹף. וּבִירוּשָׁלַיִם, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחַר הַנּוֹף:

פרק ד

פרק ד - משנה א

הַכּוֹבֵשׁ, הַשּׁוֹלֵק {א}, הַמּוֹלֵחַ, חֵיב. הַמְּכַמֵּן בְּאֲדָמָה, פְּטוּר. הַמְּטַבֵּל בְּשִׂדָּה, פְּטוּר. הַפּוֹצֵעַ זֵיתִים שֶׁיֵּצֵא מֵהֶם הַשָּׂרֵף, פְּטוּר. הַסּוֹחֵט זֵיתִים עַל בְּשָׂרוֹ, פְּטוּר. אִם סָחַט וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ, חֵיב. הַמְּקַפֵּא לְתַבְשִׁיל, פְּטוּר. לְקַדְרָה, חֵיב, מְפָגֵי שֶׁהוּא כְּבוֹר קָטָן:

פרק ד - משנה ב

תֵּינִיקוֹת שֶׁטָמְנוּ תְּאֵנִים לְשַׁבַּת, וְשִׁכְחוּ לְעֶשְׂרוֹ, לֹא יֹאכְלוּ לְמוֹצָאֵי שַׁבַּת עַד

שְׂעִיעֲשֹׂרוֹ. כְּלַפְלַת שַׁבָּת, בֵּית שְׂמַאי פּוֹטְרִין וּבֵית הַלֵּל מְחִיבִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַלּוֹקֵט אֶת הַכְּלָקָה לְשֵׁלַח לְחֵבְרוֹ, לֹא יֵאָכֵל עַד שֶׁיִּתְעַשֵּׂר:

פרק ד - משנה ג

הַנוֹטֵל זֵיתִים מִן הַמַּעֲטָן, טוֹבֵל אֶחָד אֶחָד בְּמֶלַח וְאוֹכֵל. אִם מָלַח וְנָתַן לְפָנָיו, חַיֵּב. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מִן הַמַּעֲטָן הִטְהוֹר חַיֵּב, וּמִן הַטָּמֵא פְטוּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְחִזִּיר אֶת הַמּוֹתֵר:

פרק ד - משנה ד

שׁוֹתִים עַל הַגֵּת, בֵּין עַל הַחֲמִין בֵּין עַל הַצּוּנָן פְטוּר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּרַבִּי צְדוֹק מְחִיב. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, עַל הַחֲמִין חַיֵּב, וְעַל הַצּוּנָן פְטוּר:

פרק ד - משנה ה

הַמְּקַלֵּף שְׁעוּרִים, מְקַלֵּף אַחַת אַחַת וְאוֹכֵל. וְאִם קִלְף וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ, חַיֵּב **[ג]**. הַמוֹלֵל מְלִילוֹת שֶׁל חֲטִים, מְנַפֵּה מִיָּד לְיָד וְאוֹכֵל. וְאִם נָפַה וְנָתַן לְתוֹךְ חִיקוֹ, חַיֵּב. כֶּסֶבֶר שֶׁזָרְעָה לְזֶרַע, יִרְקָה פְטוּר. זָרְעָה לְיִרְקָה, מִתְעַשֶּׂרֶת זֶרַע וְיִרְקָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הַשַּׁבָּת מִתְעַשֶּׂרֶת זֶרַע וְיִרְקָה וְזִירִין. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵינּוּ מִתְעַשֶּׂר זֶרַע וְיִרְקָה אֶלָּא הַשְּׁחֵלִים וְהַגְּרָגִיר בְּלֶבֶד:

פרק ד - משנה ו

רָבֵן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, תְּמָרוֹת שֶׁל תִּלְתָּן וְשֶׁל חֶרְדָּל וְשֶׁל פּוֹל הַלְבָן, חִיבוֹת בַּמַּעֲשֶׂה. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, הִצְלֵף מִתְעַשֵּׂר תְּמָרוֹת וְאַבְיוֹנוֹת וְקַפְרָס. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֵין מִתְעַשֵּׂר אֶלָּא אַבְיוֹנוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּ פְּרִי:

ה פרק

א משנה - ה פרק

הַעוֹקֵר שְׁתֵּלִים מִתּוֹךְ שְׁלוֹ וְנוֹטֵעַ לְתוֹךְ שְׁלוֹ, פְּטוֹר. לָקַח בְּמַחְבֵּר לְקַרְקַע, פְּטוֹר. לָקַט לְשֵׁלַח לְחֵבְרוֹ, פְּטוֹר. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, אִם יֵשׁ כִּיּוֹצֵא בָהֶם נִמְכָּרִים בְּשׁוּק, הָרִי אֵלוֹ חִיבִין:

ב משנה - ה פרק

הַעוֹקֵר לָפֶת וְצִנּוֹנוֹת מִתּוֹךְ שְׁלוֹ וְנוֹטֵעַ לְתוֹךְ שְׁלוֹ לְזֶרַע, חֵיב, מִפְּנֵי שֶׁהוּא גֵרְנֵן. בְּצֻלִים, מִשֶּׁהִשְׁרִישׁוּ בְּעֵלְיָה, טְהָרוּ מִלְטָמָא. נִפְלָה עֲלֵיהֶם מִפְּלֶת וְהֵם מְגֻלִים, הָרִי אֵלוֹ פְּנִטוּעִים בְּשֻׂדָּה:

ג משנה - ה פרק

לֹא יִמָּכַר אָדָם אֶת פְּרוֹתָיו מִשְׁבָּאוֹ לְעוֹנֵת הַמַּעֲשָׂרוֹת לְמִי שֶׁאֵינוֹ נֶאֱמָן עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת, וְלֹא בְּשִׁבְעֵית לְמִי שֶׁהוּא חָשׂוּד עַל הַשְּׁבִיעִית. וְאִם בִּכְרוֹ, נוֹטֵל אֶת הַבְּכוֹרוֹת וּמוֹכֵר אֶת הַשְּׂאָר:

פרק ה - משנה ד

לא ימכר אדם את תבנו ואת גפתו ואת זגיו למי שאינו נאמן על המעשרות, להוציא מהן משקין. ואם הוציא, חייב במעשרות ופטור מן התרומה, שהתורם, בלבו {ה} על הקטועים, על הצדדים ועל מה שבתוך התבן:

פרק ה - משנה ה

הלוקח שדה ירק בסוריא, אם עד שלא בא לעונת המעשרות, חייב. ומשפא לעונת המעשרות, פטור, ולוקט פדרכו והולך. רבי יהודה אומר, אף ישכר פועלים וילקט. אמר רבן שמעון בן גמליאל, במה דברים אמורים, בזמן שקנה קרקע, אבל בזמן שלא קנה קרקע, אם עד שלא בא לעונת המעשרות, פטור. רבי אומר, אף לפי חשבון:

פרק ה - משנה ו

המתמד ונתן מים במדה ומצא כדי מדתו, פטור. רבי יהודה מחייב {ו}. מצא יותר על כדי מדתו, מוציא עליו ממקום אחר לפי חשבון:

פרק ה - משנה ז

חורי הנמלים שִׁלְנוּ בְּצַד הָעֲרָמָה הַחִיּוֹבָת, הרי אלו חייבים, שיִדוּעַ שְׂמֵדָבָר הַגָּמוּר הִיוּ גוֹרְרִין כָּל הַלְיָלָה:

פרק ה - משנה ח

שום בעל בכי, ובצל של רכפא, וגריסין הקילקין, והעדשים המצרות, רבי מאיר אומר, אף הקרקס, רבי יוסי אומר אף הקוטנים, פטורים מן המעשרות, ונלקחין מכל אדם בשביעית. זרע לוף העליון, זרע כרשים, זרע בצלים, זרע לפת וצנונות, ושאר זרעוני גנה שאינן נאכלים, פטורים מן המעשרות, ונלקחין מכל אדם בשביעית, שאף על פי שאביהן תרומה {ח}, הרי אלו יאכלו: